

VIII. W klasie 9:

1. Wprowadza się następujące podgrupy i konta w grupie 90: 9005 „Różnice wyrównawcze cen”, 9006 „Różnice wyrównawcze kosztów transportu”, 9007 „Podatek obrotowy lub z operacji nietowarowych”, 9015 „Różnice wyrównawcze cen”, 9016 „Różnice wyrównawcze kosztów transportu”, 9017 „Podatek obrotowy lub z operacji nietowarowych”, 9027 „Podatek z operacji nietowarowych”, 903 „Odpadki i braki”, 9030 „Realizacja”, 9037 „Podatek obrotowy”, 9039 „Koszt własny”.

2. Zmienia się symbol podgrupy 915 „Koszty usług” na 919 oraz wprowadza się podgrupę 917 „Podatek z operacji nietowarowych”.

3. Zmienia się dotychczasowy podział grupy 92 „Sprzedaż towarów ewidencjonowanych w cenie zakupu” na następujący: 920 „Sprzedaż” i 921 „Wartość sprzedanych towarów w cenie zakupu”.

4. Zmienia się symbol i nazwę podgrupy 932 „Wartość sprzedanych towarów w cenie nabycia” na: 931 „Wartość sprzedanych towarów w cenie zakupu” oraz podgrupy 942 „Wartość sprzedanych towarów w cenie nabycia” na: 941 „Wartość sprzedanych towarów w cenie zakupu”.

5. Zmienia się nazwę grupy 97 „Różnice cen i ryczałty obliczane przy sprzedaży” na: „Różnice budżetowe, zryczałtowane koszty zagraniczne i specjalne opłaty wyrównawcze”, oraz jej dotychczasowy podział na następujący: 970 „Dodatnia różnica budżetowa”, 971 „Ujemna różnica budżetowa”, 972 „Zryczałtowane koszty zagraniczne” i 973 „Specjalne opłaty wyrównawcze”.

6. Zmienia się nazwę podgrupy 980 „Prowizje wewnętrzne własnej sieci handlowej” na: „Prowizje zewnętrzne otrzymane”. Podgrupa ta obejmuje konta: 9800 „Prowizje komisowe” i 9801 „Prowizje inne”.

7. Wprowadza się następujące podgrupy i konta: 981 „Prowizje wewnętrzne”, 9810 „Prowizje wewnętrzne otrzymane”, 9811 „Prowizje zewnętrzne udzielone”, oraz 982 „Dopłaty do cen detalicznych”.

8. Zmienia się nazwę grupy 99 „Obroty wewnętrzne na: „Przebiegania kosztów i nakładów”.

9. Znosi się podgrupę 992 „Koszty robót gwarancyjnych”.

10. Wprowadza się podgrupy: 998 „Nakłady do wtórnego rozliczenia w czasie” i 999 „Inne koszty i straty”.

IX. Grupy, podgrupy i konta: 196, 20, 21, 32, 33, 34, 35, 36, 76, 92, 93, 94, 95, 96, 97 i 98 — w branżowych planach kont jednostek organizacyjnych o różnorodnej działalności winny być rozbudowywane przy zachowaniu następującej kolejności: 0 — skup, 1 — import, 2 — eksport, 3 — reeksport, 4 — żywność zbiorowa, 5 — składnica, 6 — hurt, 7 — detal.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1951 r.

MINISTER FINANSÓW

w/z E. Droźniak

1635.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 9 grudnia 1950 r.

w sprawie likwidacji dotychczasowego systemu wykonywania budżetu państwowego i budżetów b. związków samorządu terytorialnego oraz wprowadzenia nowych zasad wykonywania budżetu Państwa.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 1) i 7) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) i w związku z postanowieniami § 4 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja Nr 5 w sprawie finansów i budżetów terenowych (Monitor Polski Nr A-57, poz. 657) oraz postanowieniami zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 listopada 1950 r. w sprawie przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej zarządza się, co następuje:

I. LIKWIDACJA DOTYCHCZASOWEGO SYSTEMU BUDŻETOWEGO.

A. Postanowienia dotyczące jednostek budżetowych wykonujących budżet na zasadzie przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych.

§ 1. 1. Jednostki budżetowe wykonujące budżet na zasadzie przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych obowiązane są dokonać najdalej do dnia 30 grudnia 1950 r. rozliczenia wszystkich zaliczek, udzielonych z kredytów budżetowych podległym jednostkom, pracownikom albo innym osobom lub instytucjom.

2. Udzielanie zaliczek, których zużycie nie jest przewidziane w r. 1950, jest niedozwolone.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą zaliczek na koszty podróży (delegacji, przeniesienia), nie ukończonych w r. 1950.

§ 2. 1. Jednostki dysponujące obowiązane są przelać ustalone na dzień 1 stycznia 1951 r. salda:

1) na rachunkach bieżących budżetowych „B” — na wznowienie kredytów lub na dochody budżetowe roku 1950;

2) na rachunkach bieżących niebudżetowych „NB”, rachunkach funduszy specjalnych i rachunkach sum depozytowych — na dochody budżetowe roku 1951, na rachunek pazabudżetowych środków specjalnych, lub na rachunek sum depozytowych — w zależności od rodzaju i przeznaczenia tych sum, a w szczególności:

a) sumy, odpowiadające kwalifikacjom, podanym w § 77 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej należy przelać na rachunek sum depozytowych w Narodowym Banku Polskim,

b) sumy, służące celom, których realizacja w roku 1951 dokonywana będzie w ramach preliminarzy pozabudżetowych środków specjalnych — należy przelać na rachunek bankowy wpływów pozabudżetowych środków specjalnych,

c) innego rodzaju sumy należy przelać na dochody budżetowe roku 1951, stosownie do postanowień § 70 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej.

2. Przelewy sald, wymienionych w ust. 1, winny być dokonane do dnia 10 stycznia 1951 r. Poza powyższymi przelewami jednostki dysponujące nie mogą dokonywać żadnych wypłat do rąk osób trzecich z ulegających likwidacji rachunków.

3. obroty likwidacyjne wchodzi do zamknięć rachunkowych za rok 1950.

B. Postanowienia dotyczące budżetów wykonywanych w trybie przewidzianym dla budżetów byłych związków samorządu terytorialnego.

§ 3. 1. Prezydium rad narodowych obowiązane są niezwłocznie przystąpić do likwidacji należności i zobowiązań, figurujących na rachunkach sum pozabudżetowych. Do dnia 30 grudnia 1950 r. winny być rozliczone zaliczki budżetowe, uregulowane wzajemne bieżące rozliczenia z przedsiębiorstwami i zakładami własnymi, spłacone zadłużenia z tytułu krótkoterminowych kredytów, odprowadzone sumy przechodnie oraz pokryte inne bezsporne zobowiązania.

2. Dla ostatecznego zakończenia rozliczeń ustanawia się okres likwidacyjny do dnia 31 marca 1951 r.

§ 4. 1. Pozostałość gotówki w kasie b. związku samorządu terytorialnego winna być w dniu 30 grudnia 1950 r. w całości wpłacona na dotychczasowy rachunek bankowy.

2. Na rachunek bankowy, wymieniony w ust. 1, mogą być po dniu 1 stycznia wnoszone tylko wpłaty dotyczące należności, objętych saldami rachunków sum pozabudżetowych na dzień 31 grudnia 1950 r.; wszelkie inne wpłaty mają być wnoszone na rachunki, przewidziane w § 57 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej.

3. Saldo rachunku bankowego (ust. 1) służy wyłącznie do pokrywania zobowiązań, powstałych przed dniem 1 stycznia 1951 r., uwidocznionych na rachunku sum pozabudżetowych w dniu 31 grudnia 1950 r., a na pokrycie których nie przewidziano kredytu w budżecie 1951 r. Rachunki za dostawy, roboty i usługi, złożone do organu finansowego b. związku samorządu terytorialnego po dniu 31 grudnia 1950 r., choćby dotyczyły okresu budżetowego 1950 r., należy zaliczyć na wydatki budżetowe 1951 r. z uwzględnieniem postanowień wynikających z §§ 21 — 24 uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 2 stycznia 1950 r. w sprawie systemu finansowania inwestycji w roku 1950.

4. Dysponowanie rachunkiem bankowym (ust. 1) odbywać się winno na podstawie uchwał prezydium właściwej rady narodowej i przez osoby do tego specjalnie upoważnione.

§ 5. 1. W zakresie rozliczeń likwidacyjnych należy stosować następujące wytyczne:

1) salda zaliczek budżetowych, zaliczek zwrotnych oraz innych należności, które z uwagi na nieściągalność lub przedawnienie kwalifikują się do umorzenia, należy zaliczyć na wydatki budżetowe 1950 r.;

2) depozyty walorowe i gotówkowe podlegają przekazaniu na rachunek sum depozytowych w Narodowym Banku Polskim, zgodnie z § 57 i 77 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej;

3) sumy o charakterze budżetowym, niewłaściwie księgowane na rachunkach sum pozabudżetowych, podlegają przeniesieniu na wykonanie budżetu 1950 r.;

4) zadłużenia z rachunku „wierzyciele różni“ pochodzące z okresu przed dniem 1 stycznia 1950 r., a nie spłacone do 31 marca 1951 r., podlegają przeksięgowaniu na dochody budżetowe 1950 r. W przypadku zgłoszenia się wierzyciela po upływie okresu likwidacyjnego, zobowiązanie, o ile nie uległo przedawnieniu, należy pokryć z kredytu bieżącego budżetu;

5) fundusze specjalne własne oraz fundusze obrotowe podlegają przeksięgowaniu na dochody budżetowe 1950 r.;

6) fundusze, utworzone z obcych środków i nie stanowiące własności b. związku samorządu terytorialnego, należy przelać na rachunek sum depozytowych w Narodowym Banku Polskim;

7) salda otrzymanych dotacji na cele ogólne należy zaliczyć na dochody budżetowe, natomiast salda dotacji na określone cele i co do których istnieje obowiązek wyliczenia się wobec instytucji dotującej, należy zwrócić tej instytucji przed dniem 30 grudnia 1950 r.;

8) wszelkie wzajemne zadłużenia i należności między b. związkiem samorządu terytorialnego a jego przedsiębiorstwami i zakładami winny ulec ostatecznemu rozliczeniu i likwidacji. Niedobory i nadwyżki przedsiębiorstw i zakładów b. związków samorządu terytorialnego winny wejść do zamknięć rachunkowych odnośnych związków za rok 1950.

2. Sumy, podlegające w myśl ust. 1 przeniesieniu na wydatki budżetowe, należy księgować na właściwe pozycje budżetowe, a w braku właściwej kwalifikacji — na § 999 budżetu 1950 r. niezależnie od wysokości preliminarzanego kredytu. Sumy, podlegające przeniesieniu na dochody budżetowe, należy w braku właściwej kwalifikacji księgować na § 902 budżetu 1950 r.

3. Operacje likwidacyjne należy księgować w sposób dotychczasowy; operacje te wchodzi do zamknięcia rachunkowego za rok 1950.

§ 6. 1. Postanowienia §§ 3—5 odnoszą się zarówno do zarządów administracyjnych b. związków samorządu terytorialnego jak i do urzędów, zakładów leczniczych, opiekuńczych i innych, które do budżetu 1951 r. wejdą dochodami i wydatkami brutto.

2. Przedsiębiorstwa b. związków samorządu terytorialnego, które w 1951 r. działać będą na zasadach rozrachunku gospodarczego, dokonają do dnia 31 marca 1951 r. zamknięć rachunkowych na dotychczasowych zasadach.

§ 7. 1. Po upływie okresu likwidacyjnego prezydium rad narodowych sporządza zamknięcia sum budżetowych i pozabudżetowych według stanu księgowania na dzień 31 marca 1951 r., wykazując na rachunku niedoborów i nadwyżek budżetowych wynik działalności jednym saldem. W sprawie tej zostanie wydane dodatkowe zarządzenie.

2. W dniu 1 kwietnia 1951 r. saldo rachunku bankowego (§ 4 ust. 1) należy przelać na dochód budżetu 1951 r., a rachunek zlikwidować.

3. Wykazane w zamknięciu rachunkowym za rok 1950 (ust. 1) zobowiązania i należności (niezlikwidowane do dnia 31 marca 1951 r.), podlegają przeniesieniu na odpowiednie rachunki budżetowe roku 1951, a w szczególności:

1) należności — na rachunek przypisów dochodów budżetowych,

2) zobowiązania — na rachunek zobowiązań z przeciwnym księgowaniem na rachunku funduszu własnego.

§ 8. 1. W terminie do dnia 28 lutego 1951 r. prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) nadesła Ministerstwu Finansów na załączonych wzorach zestawienie długów długoterminowych: hipotecznych, obligacyjnych i innych według następującej klasyfikacji:

1) długi z okresu przedwojennego według stanu na dzień 31 sierpnia 1939 r.,

2) długi z okresu okupacji,

3) długi z okresu po wyzwoleniu kraju.

2. Tryb likwidacji długów długoterminowych zostanie uregulowany odrębnym zarządzeniem.

C. Postanowienia dotyczące instytucji i zakładów, objętych w roku 1950 budżetem państwowym, wykonujących swoje budżety lub plany finansowo-gospodarcze na zasadzie przepisów specjalnych.

§ 9. 1. Instytucje i zakłady, wykonujące samodzielnie swoje budżety lub plany finansowo-gospodarcze na zasadzie przepisów specjalnych oraz posiadające rachunki bankowe, a wchodzące począwszy od roku 1951 do budżetu centralnego lub budżetu terenowego (szpitale, domy mat-

ki i dziecka i inne) obowiązane są do dnia 30 grudnia 1950 r. przeprowadzić rozliczenia z dłużnikami i wierzycielami oraz zakładami pomocniczymi.

2. Dla jednostek, wymienionych w ust. 1, ustanawia się okres likwidacyjny do dnia 28 lutego 1951 r.

3. Rozliczenia likwidacyjne należy oprzeć na następujących zasadach:

1) ustalone na dzień 1 stycznia 1951 r. saldo kasowe zostanie wpłacone na dotychczasowy rachunek bankowy instytucji lub zakładu; na rachunek ten mogą być zaliczone tylko wpłaty, dotyczące należności istniejących w dniu 31 grudnia 1950 r.;

2) saldo rachunku bankowego służy wyłącznie do pokrywania zobowiązań, pochodzących z okresu przed dniem 1 stycznia 1951 r., na pokrycie których nie przewidziano kredytu w preliminarzu jednostki budżetowej na rok 1951;

3) wszelkie wpływy, osiągnięte po dniu 1 stycznia 1951 r., dotyczące należności bieżących będą wpłacane na budżet dochodów roku 1951, zgodnie z przepisami o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej;

4) pozostałe na koniec okresu likwidacyjnego saldo na rachunku bankowym należy przelać na dochody budżetowe 1951 r., a rachunek należy zlikwidować;

5) operacje likwidacyjne będą księgowane w sposób dotychczasowy i włączone do zamknięcia rachunkowego za rok 1950;

6) wykazane w zamknięciu rachunkowym za rok 1950 należności i zobowiązania zostaną przeniesione na odpowiednie rachunki budżetowe roku 1951, analogicznie do postanowień § 7 ust. 3.

D. Postanowienia dotyczące celów, realizowanych w 1951 r. w ramach preliminarzy pozabudżetowych środków specjalnych.

§ 10. Nie stosuje się okresu likwidacyjnego w odniesieniu do jednostek i celów, które w roku 1951 zostaną objęte preliminarzem pozabudżetowych środków specjalnych. Dotyczące tych jednostek i celów salda rachunków (aktywa i pasywa) należy przenieść według stanu na dzień 1 stycznia 1951 r. na właściwe rachunki pozabudżetowych środków specjalnych, przewidziane w § 118 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa i rachunkowości budżetowej.

II. WPROWADZENIE W ŻYCIE NOWYCH ZASAD WYKONYWANIA BUDŻETU PAŃSTWA.

§ 11. 1. Formalności, związane z otwarciem rachunków w oddziałach Narodowego Banku Polskiego i złożeniem wzorów podpisów osób upoważnionych do podpisywania poleceń przelewów i czeków, powinny być załatwione przez wszystkie jednostki budżetowe przed dniem 24 grudnia 1950 r. W związku z tym, zgodnie z § 5 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa oraz o rachunkowości budżetowej, właściwe władze powinny bezzwłocznie ustalić, które jednostki budżetowe będą wykonywały samodzielnie swoje budżety, oraz które będą wykonywały budżety jednostek budżetowych podporządkowanych nie posiadających warunków do samodzielnego wykonywania budżetu.

2. W terminie, wymienionym w ust. 1, jednostki budżetowe powinny złożyć właściwym oddziałom Narodowego Banku Polskiego wnioski w sprawie ustalenia pogotowia kasowego na rok 1951.

3. Płace na miesiąc styczeń 1951 r., podlegające przekazaniu za pośrednictwem poczty, powinny być przekazane zgodnie z postanowieniem § 95 przepisów o wykonywaniu budżetu Państwa i rachunkowości budżetowej, najpóźniej do dnia 27 grudnia 1950 r., aby mogły być doręczone przez placówki pocztowe w terminie płatności. Wydatkami z tego tytułu należy obciążyć kredyty w roku 1951. W związku z tym otwarcie kredytu na I kwartał 1951 r. powinno nastąpić przed dniem 27 grudnia 1950 r.

4. Listy płatnicze na uposażenia za miesiąc styczeń 1951 r. mogą być sporządzone przez dotychczasowe komórki, jednakże wypłatę zarządza jednostka budżetowa, której otwarto kredyt na płace.

§ 12. 1. Prezydium rad narodowych określa, jakie materiały i środki podstawowe mają być wprowadzone na rachunki bilansowe poszczególnych jednostek budżetowych samodzielnie wykonywujących budżet.

2. Wszystkie jednostki budżetowe ustala komisyjnie po dniu 31 grudnia 1950 r. z natury rezydentury i wartość posiadanych materiałów i po uzgodnieniu z zapisami w księgach materiałowych wprowadza wartość materiałów na rachunek bilansowy materiałów.

3. Środki podstawowe, których wartość jest ustalona w dotychczasowych księgach inwentarzowych, należy wprowadzić na rachunek bilansowy środków podstawowych. Odnosnie środków podstawowych o nieustalonej wartości zostanie wydane odrębne zarządzenie.

4. Do czasu wydania przepisów o prowadzeniu szczegółowej księgowości środków materialnych (księgi inwentarzowe i materiałowe) należy księgowość tę prowadzić na zasadach dotychczasowych.

§ 13. Nieuregulowane zobowiązania jednostek, o których mowa w § 1, należy wprowadzić na rachunek bilansowy zobowiązań (wierzycieli) według stanu na dzień

1 stycznia 1951 r., natomiast nierozliczone zaliczki podlegają przeniesieniu na właściwą kartę dochodów, stosownie do § 54 dotychczasowych przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych, utrzymanych w mocy w odniesieniu do prac, związanych z zamknięciem rachunkowym za rok 1950. W odniesieniu do innych jednostek mają zastosowanie postanowienia § 7 ust. 3.

§ 14. Dotychczas używane druki rachunkowo-kasowe nadające się do zużytkowania w roku 1951 powinny być zużyte do wyczerpania.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

w/z E. Dreźniak

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 grudnia 1950 r. (poz. 1635).

ZESTAWIENIE DŁUGÓW (ZOBOWIĄZAŃ) DŁUGOTERMINOWYCH WEDŁUG STANU NA DZIEŃ 31 GRUDNIA 1950 R.

I. Długi (zobowiązania) z pożyczek krajowych.

Rodzaj pożyczek długoterminowych	Pożyczkobiorcy:					RAZEM
	Gminy wiejskie	Miasta nie stanowiące powiatów (dawne miasta nie wydzielone)	Powiaty (b. powiatowe związki samorządu terytorialnego)	Miasta stanowiące powiaty (dawne miasta wydzielone)	Województwa (b. wojewódzkie związki samorządu terytorialnego)	
Pożyczki z okresu przedwojennego, w tym:						
a) hipoteczne						
b) obligacyjne						
c) inne						
Pożyczki z okresu okupacji, w tym:						
a) hipoteczne						
b) obligacyjne						
c) inne						
Pożyczki z okresu po wyzwoleniu kraju spod okupacji, w tym:						
a) hipoteczne						
b) obligacyjne						
c) inne						
OGÓLEM, w tym:						
a) hipoteczne						
b) obligacyjne						
c) inne						

II. Długi (zobowiązania) z pożyczek zagranicznych.

L. p.	Opisanie pożyczki (podać rok, cel zaciągnięcia pożyczki, stopę procentową, nazwę banku, kraju itp.)	Suma nominalna pożyczki	Stan pożyczki na dzień 31 grudnia 1950 r.	Nazwa b. związku samorządu terytorialnego, który zaciągnął pożyczkę	UWAGI